

DEBRECZEN-NAGYVÁRADI

ÉRTESÍTŐ.

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Felelős szerkesztő: NYIRI GÉZA.

Előfizetési feltételek:

Fizetendő Debreczenben.
Egész évre . . . . . 2 frt.
Fél évre . . . . . 1 „
Községeknek . . . . . 62 kr.
Egyes szám ára 4 kr.

Szerkesztőségi és kiadói iroda:
Gróf Degenfeld-tér 3. sz. házban.
Vilmos sörcaarnoka szomszédságában.)
Kéziratok vissza nem adatnak.

Hirdetési díjak:

Négy-hasábos petit sorért 8 kr;
többszörinél 6 kr.
Nagyobb és többszöri hirdetéseknek igen kedvező engedmények tételnek.
Bélyegdíj: minden beíratásért külön 30 kr.
Nyiltér-ben megjelenő közlemény minden petit sora 15 kr.
Hirdetések és előfizetések helyben a kiadói hivatalnál, Csáthy Ferencz, Telegdi K. Lajos, Budapest: Goldberger A. V., Általános Tudósító VII., Erzsébet-körút 14. Blockner J., Eckstein Bern., Haussenstein és Vogler, Bécsben, Prágában A. Oppelik, Schaleck H. 63. Párisban, Hamburgban s Majnai-Frankl irásban: G. L. Daube és Mosse Rudolf hirdetési intézetében fogadtatnak el.

Kertészeti kiállítás Debreczenben.

1898. július 23.

A legnagyobb örömmel vesszük tudomásul, hogy az országos kertészeti egyesület az idén városunkban szándékozik évi közgyűlését megtartani, melynek kiváló értéket kölcsönöz az a körülmény, hogy e gyűlést kiállítással fogják egybekötni.

Városunk azon kertészei, a kik üzletszerűleg foglalkoznak a kertészettel, a legnagyobb örömmel fogadták a tervet és kijelentették, hogy a kiállítással egybekötendő országos gyűlés október hó első felében tartassék meg s a kiállítás a nagyerdei vendéglő helyiségében és a volt korcsolyázó pályatéren legyen.

Nagyon üdvösnök találjuk e gyűlés városunkban leendő megtartását azért, mert a kertészet a lehető legalacsonyabb fokra süllyedt városunkban; persze nem azt értjük, mintha kitűnő kertészet nem volna itt, a világért sem, mert hiszen több tekintélyes szakember működik városunkban, a kik országra, sőt külföldre is kiterjedő üzleti összeköttetéseket létesítettek.

Értjük azonban a magánosok által egykor nagyon szép sikerrel folytatott kertészetet s főképp a gyümölcsstermelést, mely úgy véljük, a legszorosabb összeköttetésben van a kertészettel.

Volt városunkban egy szépen virágzó egyesület, — csinált is az sok üdvös dolgot a kertészet terén, de néhány év óta semmiféle életjelt nem ad magáról s működése tényleg szünetel.

Ott van pedig a szép nagy telep az új vasuti fűtőház mellett, a csolnakázó tó tőzomszédságában (a hol szintén csendes szünet uralkodik), de hát bizony ott a város közönségének kertészeti ügyeire semmiféle hatást nem fejtenek ki.

De szépek voltak a régi, régi kiállítások, a melyeket a kaszinó termeiben rendeztek minden évben, a melyet egyes jobbaink, a kertészet egyes barátai, új életre szándékoztak kelteni nem rég, de hát bizony a leányzó már nem csak alszik, már halott is!

Pedig városunk talaja kiválóan alkalmas a kertészetre és így a gyümölcs termesztésre is. Foglalkoznak is vele sokan, de épen nem sok szakszerűséggel, holott lehetne egy hatalmas kereseti forrást nyitni ez által, olyat, mely esetleg milliós forgalmat hozna a városba, a mint hoz például Kecskemétnek.

A fáultetés iránt nincs meg a kellő érzék a népben, — talán azért, mert az iskolákban sem nagyon buzdítják rá a gyermekeket; a szőlőkben ültetgetnek ugyan egyes tulajdonosok gyümölcsfákat, akad is a piacon néha egy kis kiváló fajú gyümölcs, de azért mégis a vidékiek termését élvezik a debreczeniek, a melyek ugyan épen nem finomak, de határozottan drágák.

Nagyon szeretnők, ha a városunkban rendezendő kertészeti gyűlés és kiállítás e tekintetben is valami üdvöset eredményezne és nagyon kívánatos, hogy ez alkalomból a város közönségének figyelme kiváló mértékben rá irányíttassék a kertészetre és hogy ne csak felkeltessék az érdeklődés, hanem oly alkalmas intézkedések tétessenek, a melyek által ezen felkeltendett érdeklődés folyton ébren tartassék, illetve ápolassék.

Épen most kezdődik a gyümölcs idény; látjuk, hogy minőség tekintetében milyen szegény a debreczeni piac és mellé minő drága.

Hát ezek azt bizonyítják, hogy Debreczenben a kertészetet föl kell lendíteni s mi épen a kertészettel hivatásosan foglalkozó derék szakférfiainktól várjuk a kellő impulzust. Nem lenne ez nekik verseny, de áldásos munka.

Némó.

A nőipariskoláról.

— Levél a szerkesztőhöz. —

Debreczen, 1898. július 23.

A szerkesztése alatt megjelenő „Debreczen-Nagyvárad Értésítő” e hó 17-én megjelent számában olvastam, hogy a „Görgői” aláírással megjelent cikkelyre szives volt átvenni a „Debreczeni Ellenőr”-ben megjelent és a nőipariskola igazgató-nője által irt választ, azon fentartással, hogy helyet adand majd a Görgői által irandó viszont válasznak is.

A midőn a szives figyelmét megköszönöm, nincs szándékomban a már idéztem válasza hosszadalmasabban írni, miután azt a „Debreczen” e hó 13-án megjelent számában a „A nőipariskola működése” című cikkben szives volt „Egy szülő” igen talpra esetten és tárgyilagosan megadni. Épen ezért nem bocsátkozva mélyebben a dolog meritumába, csak azt az egyet jegyzem meg, hogy mindaz, a mit Görgői irt, tényeken alapult, a mint azt szives volt, „Egy szülő” aláírással szintén e sorok írója bebizonyítani, tehát mostan, — miután azon állításokat, melyek épen a sokat emlegetett „Értésítőben” nyertek legautentikusabb bizonyítást, megcáfolva nem lettek, szükségtelennek tartottam újra felsorolni.

Megjegyzem azonban, hogy távol áll tőlem annak még a gondolata is, hogy vitát provokáljak annyival is inkább, mert teljes tájékozottságom mellett tudom s meg vagyok győződve arról, hogy ezen intézmény, melynek nagy és szép hivatása volna, nem képezheti egy végtelenségig menő vita tárgyát, minden rendszertelen volta mellett sem. De igen is megszívleendő vezetői által minden olyan felsorolt körülmény, mely gyengeségeit, a vezetőik tájékozatlanságát van hivatva figyelmükbe ajánlani, különösen akkor, a midőn az illető azt a tisztesség körölkéi között a legjobb indulattal teszi.

A dorogot soha sem szerettem, mert tudom, hogy annak két vége van s bár lehetett volna alkalom a kitételek ellenében: „képtelen”, „roszakaratú”, „legigazságtalanabb” szintén hasonlókkal élve, teljes igazságomat védelmezni. De nem teszem s nem tettem soha, mert az igazságon alapuló érvek fegyverét mindenkor és minden időben, ha a látszat ellenem is vallana, mindig erősebbnek tartottam, mint a hangulatot hajbászó éles kitételeket.

Most is ebből indulva ki, nem óhajtok ez alkalommal a szőnyegen levő intézménnyel bővebben

foglalkozni, csak utalok a már említettem cikkelyre, mely a „Debreczen” e hó 13-dikán megjelent számában, legjobb tudásom közvetett és közvetlenül szerzett meggyőződéseim alapján, továbbá a figyelembe ajánlott „Értésítő” világos adatai folytán iratott és látott napvilágot. Abból a cikkelyből elvonnivalóm semmi sincs, sőt inkább volna még igen sok hozzá tennivalóm, a mit azonban más alkalommal és illetékes helyen is, úgy hiszem leendő alkalmam elmondhatni.

A szerkesztő úr szives figyelmét ismételtelen megköszönve s jelen soraimnak becses lapjában helyet kérve, maradtam igaz híve:

Egy szülő.

Nagyvárad levél.

Nagyvárad, július 23.

Meleg s fullasztó széláramlat bontja meg a megványadt, lehervadt falombokat. Az aszfalt, — ha volna, — pokoli hőséget keltene, bár ugyan a mi szegényes közeletünket napjában kétszer is fellocsolják a vízvezetési csatornákból.

A város egyre kihaltabb lesz. A Körös korzójáról, a színházi páholyokból mindennap eltűnik egy-egy ösmerős arc s napról-napra több lesz a csukott zsakukáteres, vagy lefüggönyözött ablakok száma, a kiknek gazdái hovatovább szaporítják a divatos hazai vagy világfürdők kurisztáinak számát.

A hét mélységes gyászszal kezdődött, özvegy Szilágyi Lajosné úrnót, a közbecsülésben, köz-tisztületben élt matróznát temették, Szilágyi Dezső képviselőházi elnök édes anyját. A temetésre lejött a kormány egyik legrokonszenvesebb, legnépszerűbb vezérférfia az édes anyját gyászoló Szilágyi Dezső is. Óriási részvét mellett folyt le a temetés, a melyen a gyászszertartást maga Schlauch Lőrincz dr., bibornok végezte s a melyen Biharország egész előkelősége jelen volt.

Most ujabban két igen figyelemreméltó mozgalom indult meg Nagyváradon. Az egyik mozgalom — egy fogyasztási szövetkezet alakítása, melyben a tagok olcsóbb beszerzési forráshoz jutnak, — már konkrétebb formában is megnyilatkozott. A mozgalom élén különben olyan nevek állanak, mint Papp Miklós kir. tan. pénzügyigazgató, Schoplin Ágost kir. tan. távirtdi igazgató, Millye és Gyula kir. táblai bíró stb.

A másik mozgalom egy ingyenes uszoda létesítése a nép számára, a melynek életét most a sza-

TÁRCA.

Kimentem . . .

Kimentem a minapába' vadvirágos rétre,
Gyönyörködtem a virágok színes özönében
A kék égen bárányfelhők, madarak az ágon,
Kis pillangók játszadoztak fényes napsugáron.

Hallottam a vadgalambnak búgó szokását;
A leányok, — legényeknek melabús daláját;
Szerelmemről, boldogságról zengett az a nóta . . .
Talán a kis fülemüle is tőlük tanulta ?!

Egyszerre csak elsötétült a virágos réten,
Fényes villám cikázott át a beborult égen,
Hullt a sátor . . . de csak tovább zengett az a nóta:
Szerelmemről, boldogságról, szivről, mely nem árua,

Szétoszottak a fellegek . . . a virágos réten
Harमत csillog minden bokron, minden kis levélen,
Csillag tűnik fel az égen, fényes — ragyogóan,
Megcsendült az estharangszó lágyan, álmódoan.

Haza mentem lassan, melán, vadvirágos rétről,
Ittasulton a virágok illatozónétől,
Álmomban is olyan szépen zengett az a nóta . . .
Csengett-bongott a harangszó, szólt a kis pacsiirta!

Ny. Krausz Róza.

Jaj, az az eső!

E. T. után. Irta Kalocsa Róza.

Persze, hogy megint esik!
Egy hete már, hogy ez így tart: reggel a leg-tisztabb, kékebb az égbolozat, azután kilencz óra felé három vagy négy akkora felleg, mint egy „embernek a tenyere”, melyek lassanként felvonultak és egyszerre csak az ember azt sem tudja miként, hirtelen elborul az egész égbolt; majd egy pár szét-freccsenő esőcsepp következik, mintha csak kényszerből tenné — hull le, aztán úgy tíz óra felé olyan higgadt, nyugodt eső ered meg, hogy az ember azt képzelhetné, mintha alaposan, pedans lelkiismeretességel készült volna feladatára és nem szándékoznék szünetelni addig, míg mindent: hegyeket, fákat, embereket, házakat egész a legkisebb fűszálig gondosan meg nem mosatott.

Akkor aztán estefelé, mikor az ember már kétségbeesett sétát követett el esőköpeny és esernyő alatt, aztán átázott cipőjétől megmenekült, hirtelen egy kilővellő aranyos napsugár áttör a fellegeken, szétkergeti azokat, az ég kiderül, a föld felszárad, mikor azt már senki nem várta és nem is örül neki — de az olyan optimista népség, mint a zöldben nyaraló emberek szoktak lenni — mindjárt gyönyörű időt jósol a következő napra, pedig hát a következő nap ép olyan lucskosan viselte magát.

Hát bizony, így ment ez már egy hét óta és átlag az a nézet uralkodott, hogy sokkal okosabb lett volna kényelmes otthonunkban maradni, a hol nem érezte volna az ember azt az erkölcsi kötelezettséget a nedves idő daczára mindennap megtenni az előirt sétát a drágán megfizetett hegyi levegő kihasználása czéljából. Ma azonban az idő kecsagte-tőbbnek látszott és egy pár merészebb vándor utra-kelt a kis fürdőből, sőt meglehetősen távolságra haladtak. Hanem mikor félórával később az ég — mint a ki valami elfeledt dologát ijedtében gyorsan akarja

elvégezni — egyszerre csak beborult és megindította a nagy esőcseppeket. Az előrelátóbb sétálók még hamar visszafordultak és sietve érték el lakásukat, a vakmerőbbek meg lássák, miként menekülhetnek az eső elől, legfellebb a sétányok széleire helyezték kis védő pavilonok valamelyikét ha elérhetik s odavonulva megvárhatják az eső legközelebbi pauszját.

Ilyen két menekülő iparkodott az előbb említett kis pavilonok egyike felé különböző utakon, a nélkül, hogy egyik a másiktól tudott volna.

— Na, tessék, megint a nyakunk közé kezd már az eső potyogni, mondá egy karcsu, magas természetű fiatal ember, a mint a különben egészen üres pavilonba belépett és esernyőjét, — melyen még alig csillogott néhány esőcsepp — lezárta, és a szögletbe állította.

— No, — morogta magában — mindjárt nekizúdul, jobb lesz fedél alatt várni be, míg eláll.

Odaállott az ajtóhoz, aztán kibámult a nekikeseredett esőbe, levette aranykeretű pápaszemét és megtörölte annak üvegjeit.

Fiatal emberünk nem volt valami feltűnő szépsége, de arckifejezése tudományos képzettségről tanuskodott, szép szemei olyan becsületesen, jóságosan tekintettek a vele beszélőre. Jól szabott, tiszta ruhája előkelő alakjához nagyon illett. Lehetett az ifju mintegy huszonnyolcz éves, alig több, mert arczán az értelem sugárzása mellett bizonyos ábrándos kifejezés is honolt, a mely a későbbi korban el szokott az olyan férfiak arczáról tűnni, kik a huszas évek elején már túlhaladtak; vagy csak nagy ritkán jelenik meg.

És épen ebben az ő korához már nem illő álmódozó, ábrándos állapotban olyan dolgot követett el, a milyen csak egészen fiatal embereken esik meg és a mi az értelmes emberek halk ganyját szokta kihívni rendszeren: ő, tudniillik fülig szerelmes lett egy olyan leányba, kivel eddigelé egyetlen szót sem

váltott és a kit mindössze ötször vagy hatszor látott, azt is csak bizonyos távolságban.

De bizony még erre az ötször vagy hatszori látásra sem volt szüksége. Eddigélé mindig szörnyen vigyázott a szivére, mert azokhoz az emberekhez tartozott, kiknek nagyon tulságos követeléseik vannak a nőkel szemben, csak eszményi lények után áhítoznak. De most az egyszer emberünk, mindjárt az első, futólagos találkozás után lángra lobbant, pedig azt sem tudta, kinek hívják „öt”, azt sem, honnan való, csupán azzal a tényvel állott szemben, hogy az a leány elragadóan szép. Természetes, hogy most is csak ő reá gondolt és igazi boldogság volt, hogy ebben a vigasztalan időben valami olyan bájos lényre gondolhatott: nem mindenkinek jut ki ez a szerencse szomorú napjaiban.

A kis pavillon oldalánál körül elhelyezett padok egyikére leült és kivett egy kötet Shakespeare-t — kitűnő, eredeti angol kiadás volt — nyitva is tartotta kezében, de az olvasás nem igen haladt, végre is letette maga mellé a könyvet és fejét visszahajtvá a falhoz támaszkodott.

Néhány nappal ezelőtt jelent meg a közös ebédlő asztalnál „6” a legbájosabb leányalak. Hogy az idősebb nő anyja, vagy nagynénje volt-e? azt még nem bírta kitudni. Finom érzületénél fogva sohasem tudta vola magát rávenni, hogy a pinczértől kérdezősködjék és ezáltal mintegy betekintést engedjen lelki világába. Hasonlóság nem volt az öreg és kissé közönséges kinézésű nő és leány között, tehát valószínűleg nagynéni és huga voltak. A néni azonban alig látta meg, annyira lebilincselte figyelmét a huga: az a karcsu, finom aranyossággal alkotott termet, melyet a könnyű fodros, bodros ruha csak jelzett, de erősen nem tüntetett ki. Ah! az a tojásdad halványpiros arcz, hosszú pillákkal beárnyékol, buzávirág színű, lelkes szemek, a finom ívelt sötét szemöldök, melyek bájos ellentétet képeztek ahhoz az aranyszínű hullámos hajhoz. Ah! az a haj! olyan pehelyszerű, apró fűrtöcskében

bad Körös hullámai — ellenőrzés hiányában — minden perczen veszély fenyegeti.

Régi bajt orvosolt a rendőrség, mikor megrendszabályozta az elő vásárlások ügyét. Ezzel a kofa-kérdéssel különben minden vidéki városnak van baja. A kofák a vidékről behozott élelmi szereket elkapkodják a gazdasszonyok orra elől, akik azután csak másodkézből méregdrágán juthatnak az élelmiszerekhez. Ez a visszárs állapot pár nap óta teljesen megszűnt a nagyvárosi piacokon.

Nagy katonai ünnepségre készül Nagyvárad vasárnapra, a mikor a híres Vilmos-huszárok tartják meg 100 éves jubileumukat.

Lesz ünnepélyes isteni tisztelet a székesegyházban, a melyen Schlauch bitoros pontifikál, lesznek lovas játékok (toborzás, az ezred 1798. korabeli uniformisban, szalag-játék, huszonnégy lovas 1806. korabeli egyenruhában, ugyisintén 1895. évből, vivás lóháton) lesznek lóversenyek, disztribúció stb.

Az ünnepélynek fejedelmi vendégei is lesznek, így Ottó főherceg, Schwarzkoppen a Dreyfus-ügy egyik szereplő alakja, Don Miguel braganza herceg stb.

De erről közelebb.

r. 1.

Karcolatok.

— Innen onnan mindenünnen. —

Erősen haladunk bele a forró nyár kellő közepébe s ma-holnap itt lesz a kánikulla, az izadások rettenetes időszaka, a mikor a hideg víz az egyedüli mentesség azok részére kiket a város fülledt levegőjéhez köt a — pénztelenség.

Hát hiszen, hadd jöjjön csak az a kánikulla! Neki is meg kell itt fordulnia egyszer s az a vigasz, hogy hamar kiteleik az — esztendeje.

Szó sincs róla!

Persze, hogy sokkal kívánatosabb volna, ha az ember valami árnyas hegyek tövében fenyő illatot szívna, hűsölne, sem mint a párolgó aszfalton igyekezni a hő elől elbujni. De hát nem lehet mindenkinek egyenlően mérni, mert akkor ki lenne az — irigy ember.

Igy még elvétve akad egy pár — millió.

Aradon meglopták az adópénztárt, — de ne hogy elbizza magát, hát megdézsmálták az — árva-pénztárt is. Csak egy negyed millió forintocskára úszott el lassan, de roppant biztosan.

Legszébb a dologban, hogy a sikkasztás éveken át, a közönség szeme előtt folyt, sőt még igen sokan segítettek a tettesnek — tudtokon kívül!

Most aztán az a mentesség, hogy — hát ki is hitte volna?

Jó képű, jó modoru, előzékeny, barátságos urak térnek le a becsület ösvényéről.

Sikkasztanak a közvagyonból és mások a legjobb hiszeműleg segítenek nekik a tékozlásban.

Sokszor csak a nevét, a foglalkozását tudják az illetőnek és szívesen büntérszálához, isznak a borából és — kész a büntérszál.

Hát igaz is. Ha valaki megismerkedett rövid uton valakivel, hát kérje tőle az erkölcsi bizonyítványt, meg a — himlő oltási okmányát.

Hogy mentes-e a — „járványos betegségek”-től.

A spanyol és amerikai háború a spanyolokhoz illő bíszke méltósággal és amerikai vért jellemző hidegséggel folyik.

Ütik, verik egymást, minden különösebb eredmény nélkül.

Ez a háború akkor ér véget valószínűleg, majd ha — fagy!

Franciaországban is furcsán folynak a dolgok.

Dreyfusot elzárták az Ördög-szigeten, Eszterházi őrnagyot s kedvesét Párisban és Zola Emilt is elzárják egy — esztendőre.

Ha így lesz a dolog, hát az idén lesz érdekesítő hír bőségesen és nem kell írni arról, hogy Fiume tájékán a csethalak — confettivel és világpostával egybekötött szigorúan zártkörű — táncestélyt rendeztek.

Hát bizony furcsa időjárásról van jelenleg szerencsénk!

Egyik nap az árnyékban is felforralt bennünket, a másik nap meg az őszikabátot is meg kell szellőztetni.

Sőt ime, kánikulla elején, Máramarosban megfagytak a pásztorok!

Na, nincs egyéb hátra, minthogy mifelénk meg karácsonkor — napszurást kapjunk!

Egy leMBERGI tiszthelyettes igen új módon szabadult meg az adósságától és a hitelezőjétől.

Azt tette, hogy egyszerűen lelőtte a hitelezőt, a ki a 25 forintját kérte.

Ha ez az eljárás népszerűvé válik, akkor a hitelezőknek még — magva-szakad.

Azért hogy Szerbiát csak apró számba szokás venni az európai államok közt, mégis megmutatja, hogy első helyre is tud vergődni némi tekintetben.

Ott ugyanis egy adóhivatalnál épenséggel nyolcz millió forintot sikkasztott egy pénztáros bácsi.

Oh, mennyire hátrább vannak még — mi nálunk!

HÍREK.

Dal az okleveles kisasszonyokról.

Nagy örömmel hirdetik helybeli lapjaink, hogy ismét lesz kereskedelmi női tanfolyam, mehetnek a leányok és tanulhatnak, potom 50 forint fejében kaphatnak kenyérkeresetre jogosító oklevelet és biztosíthatják sorsukat, jövőjüket.

A hegedű-szóba beadott szép mese kétségtelenül meg is teszi a hatást és a kereskedelmi iskolában törekedni fog a sok kisasszony beiratkozni, hogy oklevélhez jusson.

Az apák és anyák erősen takarékoskodnak, hogy az 50 frt tandíjat, a beiratásdíjat, a könyvek árát előteremtsek, ne hogy akadályozva legyen a leányok a felvételnél.

És beiratkozik a sok, sok kisasszony. Kiszakítják őket 10 hónapra a családi életből, mert járniok kell az órákra és készülnek nagy, nagy szorgalommal a sok tantárgyra, ne hogy hiába költsékezzenek legyen a szülők, ne hogy hiába áldozták legyen fel az egy év napjait és éjszakáit.

Nos, a kisasszonyok el fogják végezni a tanfolyamot; mert a kisasszonyok szorgalmasak és kitartók. Az oklevelet megkapják. Egy kicsit drága, de se baj, hiszen kenyérkeresethez juttat!

De vajjon igaz-e ez a szívesen táplált remény?

Az bizony nem egészen igaz, mert a legtöbb okleveles kisasszony hiába tanult, nem jut állásához, vagy ha jut, hát egész napi dolgozást kap 10—25 forintot. Mennyit kell ezért tenni?!

Bejutnak az okleveles kisasszonyok egy-egy üzletbe pénzkézelőnek. No hát a mostani alkalmazottakat tessék megkérdezni, hogy megvannak-e elégedve. Oh nem adhatnak őszinte választ, mert a családnak nagy szüksége van arra a néhány forintra, a mit a főnök ur nagylelkűen leszámol elsején elébe.

Ugy sajnálom én ezeket a szegény okleveles kisasszonyokat. Pedig a számuk rettenetesen nő, hiszen csak júniusban a fővárosban 400 kisasszony kapott kereskedelmi oklevelet.

Az oklevél helyett pedig jobb volna becsületes házi munkát adni a nőknek. A mit otthon végezhetnek, a minek folytatása nem ragadja ki őket a családi körből, a mi meghagyja őket övéiknek.

De hát ilyen munka közvetítésre nem vállalkozik senki és semmiféle jótékony intézet.

Igy aztán mennek a kisasszonyok az oklevél után kezdik a szomorú, nem nekik való harcot. Éjeket, napokat toldanak össze, álmatlanul virasztanak a tankönyvek mellett, csinálják a rémséges feladatokat és a mikor az oklevél a kezökben van, hát rájönnek, hogy már köztök is sok az eszkimó és nincs, teljességgel nincs foka.

Ha bejut lassan nagy protekcióval valahová, hát akkor divatosan kell öltözködni, túrni kell az unakozó segédek viczelődéseit és keményen viyázni a pénzre, mert csakhamar a sikkasztás gyanujába jöhet.

Vigasztalan helyzetük van önöknek okleveles kisasszonyaim!

Igaz, a kényesent előtt meg kell hajolni! A szükség törvényt ront. A szükség parancsolja az oklevél megszerzését!

Csak menjenek hát önök fiatal kisasszonyok, a kiknek nincs hozományuk az iskolába, a kiket a sorsnyűge bántalmakkal illet, hordozzák az élet nehéz keresztjét, vegyék ki a kenyérkereset nehéz harcából a magok részét és ha a teher alatt roskadnak, ha verejtékekkel szerzett kenyérüket sóhajtvá eszik, hát gondoljanak arra, hogy a rohanó század elveinek áldozatai lettek...

Szerezzenek önök kisasszonyok mentől több oklevelet!

Égő.

— **Istenitisztelek.** Ma (vasárnap), július 24-én az ev. ref. templomokban az istenitisztelek a következő rendben tartatnak: nagytemplomban: Dicsőfi József lelkész; kistemplomban: Juhász László s. lelkész; új templomban: Mitrovits Gyula lelkész; ispotály templomban: K. Tóth Kálmán lelkész; városi szegényház: Bélyeky Lajos s. lelkész.

— **József főherceg** a honvédség fő felügyelője szerdán este városunkba érkezett gr. Degenfeld József főispán kíséretében. A város nevében Simonfy Imre kir. tan. polgármester üdvözölte, mire a főherceg szívesen válaszolt. — A „Bika” szállóban megérkezése után azonnal lefeküdt. Csütörtökön már 3/4-kor reggelizett, 7 órakor pedig kiment a „Nyulás” laposra összegyűjtött honvédség fölött a szemlélet megtartani. A gyakorlatokkal nagyon meg volt a fenség elégedve s dicséretét és elismerését fejezte ki a tisztikarnak fáradozásáért. Délelőtt 25 terítékű ebédet adott a főherceg, melyen városunk kitűnősegei vettek részt. Délután esősre változván az idő, a főherceg nem mehetett ki a gazdasági tanintézetbe és nem tarthaták meg a tisztii szellőztetést sem. Este a nagydalárda sz-

renáddal tisztelte meg a főherceget, ki a legnagyobb élvezettel hallgatta a szépen előadott magyar dalokat. A főherceg pénteken délbe 12 óra 35 perczkor kíséretével együtt eltávozott városunkból.

— **Agusztus 2.** Az 1849. augusztus 2-án viovott debreceni csata évfordulóját, mint minden esztendőben, úgy most is hazafias kegyelettel üli meg a városunkban maradt tanuló ifjuság Debreczen város hazafias polgárságával együtt. Mint értesülünk közre fog működni egy-egy ének-számával városunk minden dalárda és meg fog jelenni valamennyi zászlós testület. Az idei ünnepély programja a következő: Délután a meghívott egyesületek, testületek zászóiok alatt — a városi zeneegylet zenéje mellett — vonulnak ki az ifjusággal együtt a honvédsírokhöz, hol az ácsifjuság dalköre fogja énekelni a „Hymnusz”-t. Kovács József 4 jh. emlékbeszédet tart. Kun Béla 3 jh. elszavalja saját szerzeményű ódáját. A „Petőfi-dalkör” éneklie Mosonyi „Szentelt hantok” cz. énekarabját. Ezután a menet zeneszóval megindul a városba s a testületek elhelyezkednek a Nagytemplom talapzatánál. A városi dalárda énekel, majd Lampert Géza „Honvédek emléke” című költeményét szavalják el s végül záradékkul az iparos ifjak dalköre a „Szózat”-ot éneklie. Az ünnepélyre meghívatik a városi tanács és az összes testületek.

— **Id. Benedek Sándor halála.** Egy derék férfit, sokónk nagyon kedves halottját kísértük örök nyugalomra csütörtökön. Id. Benedek Sándor a debreczeni m. kir. adóhivatal ellenőre hunyt el élte 71-dik évében hosszas, de békén tört szenvedés után. A megboldogult egyike volt a legnépszerűbb és legkedveltebb egyéneknek, a kibezenyűlt szeretettel és bizalommal ragaszkodott. Nyit, őszinte, magyarszajelű, talpig becsület-s uri ember volt. Szerette a barátokat, de leginkább kisebbik fia dr. Benedek János helybeli poda ügyvéd családjá körében élt, páratlanul gondozta és dédelgetve elhalt leánya néhai özv. dr. Sik Jánosné árva maradt három gyermekét. Szeretettel vette körül Árpád fia családját és búszke örömmel gondolt ifj. Benedek Sándorra legidősb fiára, (lapunknak huzamos ideig volt felelős szerkesztője) ki rövid idő alatt a legfényesebb pályát futotta be s jelenleg közigazgatási bíró, kinek már fiatalága daczára is szépen felnőtt több gyermeke van. Ők állták körül a boldogult édes apa és nagy apa bus ravatolat, őket környékezte a jó barátok és tisztelők szomorkodó serege. A temetésen ott voltak: Szunyogh Sándor kir. tan. pénzügyigazgató vezetése alatt a pénzügyigazgatóság és adóhivatal összes személyzete, Komlóssy Arthur v. főjegyző Ábraháma László tiszti főügyész, Roncsik Lajos tanácsnok, Márk Endre egyh. ker. ügyész, Elek Lajos tanár, K. Tóth Kálmán ev. ref. lelkész, Orosz L. pénzügyigazgató h. városi és egyházi tisztviselő, kereskedők és iparosok vallásfekezeti külömbéggel. Szép gyászbeszédet mondott Dicsőfi József ev. ref. lelkész. Aztán elindult a hosszu gyászmenet ki a Kossuth-utczai temetőbe. hol az elhunyt családtagok mellé tették le a érdemes családfőt, aludni az örök éjszaka végtelen álmait. Érdekes tudni, hogy a b. e. öreg ur, 1848 49. évben mint huszár küzdötté végig a szabadságharczot s ő volt az első magyar huszár, aki Budapestre belovagolt a kinek meg a lovát is felbokratták. Meg is jelentek a régi honvédek a 13 egyenruhással és a két zászlóval a bajtárs temetésére, a ki megvívta becsülettel a legnagyobb harcot, az élet harcát. Az isten áldása lengjen porladó nemes szíven!

— **A színház építését** a belügyminiszter engedélyezvén, — a városi tanács f-hívta Aczél Géza főmérnököt, hogy a vízvezeték, fűtési berendezések, a támlásszékek és a vegyes munkák biztosítása végett minél előbb tegyen előterjesztést, hogy ezekre nézve is sürgősen intézkedhessék a tanács.

— **A szegényház kertészete.** A város szegényházban, hol az ügyefogyottak és szegények gondos ápolást és szeretetet találnak, a kertészettel is élénken foglalkoznak. Hogy milyen jövedelmező foglalkozás ez, kitűnik onnan, hogy június hóban ez czímen 111 frt 69 kr folyt be az alamizsna váltáság pénztárába.

koszoruzta be azt a szépen alkotott fejéskét és mindezt besugározta az a költészetteljes életkor, az a husz éves ifju tavasz. — Nem, igazán nem birta tekintetét levenni róla! Fájdalom, azonban úgy ült, hogy a leányt csak profilban láthatta és csak alig párszor fordította felé arczát teljesen, így például akkor, a mikor a pinczér valami üzenetet hozott neki, de bár Jean jó nagy hangon mondta neki, még sem hallotta meg, úgy, hogy a pinczérnek ismételnie kellett.

Ez óta „öt” látta másutt is egy párszor, nem csak étkező asztalnál, hanem találkoztott vele a sétányon is. Saját magán nevetnie kellett, ha azokra a találkozásokra gondolt. Igazán, hogy még most is az az idéltlen bárgyu gyerek, a ki egész életében volt leányokkal szembe! Valjon nem minden valamirevaló fiatal ember akárhány alkalmat megragadott volna, hogy magát bemutassa azoknak a hölgyeknek? Csak ő, természetesen, csak ő lehet olyan nehézkes félénk ember, a ki ilyesmire még csak gondolni sem mer. Még csak rá sem mert nézni arra a leányra, mikor oly közel ment el mellette, hogy annak ruhája csaknem érintette, hanem bezzeg, mikor elhaladt, akkor bámult is utána, a meddig csak láthatta. Sőt határozottan érezte, hogy elpirult ilyenkor. Ez már csakugyan egyszerűen nevetséges!

Pedig ez az elfogultság erősebb volt mint ő, mert bármiké is tudhatta módját etetni, neki közeledni kellett ahhoz a leányhoz, beszélni kellett szerelméről és kezét megkérni. Ez mind szép dolog, de miként fogjon hozzá? Arról még csak legkisebb fogalma sem volt.

De ennek meg kellett lenni, mert ha volt valaha a világon az ő számára teremtet leány, akkor ez volt az; már kezdettől fogva tisztában volt ezzel. Ez a szerelem csakugyan „pillanatnak műve volt”, melyről annyit regélnék az ábrándos lelkék.

Még csak távolról sem jutott eszébe addig, hogy vajjon gazdag-e az a szép leány vagy szegény. Ő maga elég kedvező anyagi viszonyok között volt,

s nem kellett törődnie jövődöbeli nevének anyagi körülményeivel. A hölgyek megjelenése és ruházata nagyon lehetős családi körülményekre vallott, de ez ideig ilyesfélével nem foglalkozott.

Nem, ő csak úgy elandalodva ült ott, álmodozva két szép kék szemről, mint valami gyakorlatlan tacsó, míg a Shakespeare kötetet felfordítva tartotta kezében.

Milyen boldoggá tette volna, ha tudta volna, hogy azoknak a szép kék szemeknek a birtokosa egy másik uton éppen ebbe a pavillonba iparkodik, hátha még azt tudná, hogy a szép leány messzire elbolyongott sétatájkában, mert ő reá gondolva elfelejtett felnezni az elboruló égre.

Most, az igaz, hogy a szép leányt csak drága nyári-ruhája foglalkoztatta, melyet elegáns ernyője csak félig-meddig óvott meg az esőtől, aztán meg azok a finom kis sárga cipő, ezeket az eső teljesen tönkre fogja tenni. Egyszerre nem lehet ám mindenre gondolni és ruha cipő, kalap bizony fontos tényezők, kivált mikor még kifizetve sincsenek. Hiába szerelmes az ember. Mert természetesen szerelmes volt a leány és még természetesebben férjhez akart menni. Hát nem éppen ebből az okból utazott-e furdöbe a mamájával?

Ha egy olyan fiatal, gazdag, előkelő, nőten gróf olyan felülről, egész lényét hatalmába kerítő érdeklődést tanusit, nyíltan mindenki előtt, mint ahogy eszt a szép fiatal gróf teszi, akkor az ember maga is viszont beleszeret kétségkívül.

Tavaly egy uri ember tüntette ki őt, kit polgári ruhába öltözött katonatisztnak gondolt, volt is miatta a mamától nemulass. Most két éve már majdnem eljegyezte őt egy gazdag kereskedő; utoljára mégis csak elutazott a nélkül, hogy nyilatkozott volna. Három évvel ezelőtt meg azzal a földbirtokossal volt ilyen história, a kiről utólag kitudódott, hogy már mással járt jegybe. Hiszen olyan sok rossz ember van a világon!

Mindig azzal a föltett szándékkal utazott el,

hogy most okvetlenül férjhez fog menni és ennek következtében szerelmes is volt természetesen minden alkalommal, hanem ilyen csinos, előkelő és biztos még nem volt egyik sem. Még maga a gyanakvó mama is beismerte ezt ma, mikor öltöztette és nem is tett ellenvetést, a miért az új nyári ruháját vette föl.

Hiszen tulajdonképen szépnék nem volt mondható az a fiatal ember és ha nem hallotta volna, mindjárt az első reggelen, hogy a pinczér gróf urnak szállította, talán nem is fordított volna reá valami különösebb figyelmet. Ebből után végig is bebiztosított a vendégek névsorát, gróft keresve és ime csakugyan ott diszelgett az utóbb érkezettek között e név: „Boroszlói gróf.”

És ime, mama véletlenül ismerte a Boroszlói grófi családot és tudta, hogy roppant gazdag. E felől nyugodtak lehetnek és mikor aztán a mama délután a pinczért kikérdezte a Boroszlói grófról, — értett az ilyenhez a jó mama — meg lön állapítva, hogy a grófnak még eddig nincs felesége. Ezzel aztán egyelőre minden tudnivalóról értesültek. Mert a gróf, mint a pinczér mondá, már évek óta ide jár. Ez a „nőgyűlölet” azonban nagy akadályul szolgálhatott; de az ügyes mama már másnap délelőtt kitértette, hogy a gróf ur — mily elragadóan hangzott — „a gróf ur” — még enni inni is elfelejtett annyira csak ő feléjük tekintgetet.

Grófné lenni — ily magas polczról mégcsak nem is álmodott, habár ugyan a mama gyakran mondotta, hogy ha valaki olyan szép, mint te vagy, Gundikám, akkor magas igényei lehetnek. Igaz, hogy őt kielégítette volna még egy közönséges milliomos is, grófi cím nélkül, sőt nem is kellett volna az illetőnek milliomosnak lenni, mert hiszen azt mindenki tudja, hogy ilyenek nem épen feles szám mal vannak. De ha a grófi cím a millióval egyetemben megkapható, hozzá még az illető olyan jó kinézésű, akkor bizony nem kell nagyon sokat gondolkozni rajta, hanem meg kell ragadni a jó alkalmat.

Eddig jutott el a leány az ő gondolataiban, a mi tulajdonképen csak annak a beszélgetésnek az ismétlése volt, melyet anyjával tegnap este olvasás előtt folytatott. Hiszen mindég nem lehet az ember egy véleményen a mamával, hanem mostan teljesen egyetértettek. Hiszen a mama már két idősebb leányát nagy ügyességgel férjhez adta, két kisebb meg otthon maradt abban a kis forró udvari lakásban. Mert biz az nem tesz kedvező benyomást, ha valaki egész csomó leányt visz ki a zöldre, nyaralni. E mellett valamennyinek a kiruházása, a furdöben időzése bizony nagyon sokba került volna. A kereskedők, meg az iparosok igazán olyan furcsák voltak a hitelezéssel.

De a mikor ezeket elgondolta, épen rákezdett az eső esni és minthogy nem volt elég nagy esernyője, mostantól kezdve minden figyelme természetesen csak ruhájára, kalapjára és cipőjére irányult. Mindent a maga idején: záporosó és ábránd a jövőről.

Jól felfogózkodva, vigyázattal ugrálva egyik kőről a másikra sietett a szakadó esőben. E mellett az a kellemetlen érzése volt, hogy az esőcspepek arczára, hajába csapódva ott valami gonoszat mivelnek, a mely czélszerűen teszi későbbben, ha az eső eláll, mentül inkább észrevétlenül lopózkodni haza. Frizurája már összeromlott, az bizonyos, talán más is.

De ime, ott van épen az utszélén egy kis pihenő pavillon. Csak odaérhessen, akkor már egyelőre semmi baj.

Csakhamar bemenekült abba a kis épületbe, mely világosságot az ajtóból nyert. A kis házban homály uralkodott, részint az elborult ég miatt, részint mert ő maga az ajtóban állván, elvette a világosságot. Így aztán nem vette észre, hogy a kis zugban már más is keresett menedéket, az az ifju ugyanis, ki Shakespearel kezében a háttérbe helyezett padon ült. (Vége következik.)

Kertészeti kiállítás Debreczenben.

Az ősz elején igen érdekes látvány lesz Debreczenben. A szegedi országos kertészeti egyesület elnöksége átirat debreczeni választmányi tagjainhoz és felszólította őket az iránt, hogy az egylet évente szokásos vándorkiállítását az idén nem tarthatnák meg Debreczenben? A kérdés tárgyalására aztán Paczelt János kertész összehívta egy választmányi tagokat, mint Debreczen összes kertészeit s abban állapodtak meg, hogy a kertészeti egyesület felszólítását elfogadják. A kiállításra október hó első hetét jelölték ki s helyéül a Nagyerdőt határozták meg. Itt két helyen u. m. a korcsolyapályán és a „Dobos” pavillonban állítanak ki a virágokat és konyhakerti veteményeket, valamint egyéb a kertészet körébe tartozó dolgokat. A gyűlésből ki-folyólag értesítik a szegedi elnökséget, mely meg fogja tenni a kellő intézkedéseket. És így Debreczen közönségének kiválóan szép és érdekes kiállításban lesz alkalmra gyönyörködni.

El az új hazába. A mint értesülünk, városunk szülőtte, de már amerikai polgár Marjaly Mibály. főléve magára a házias élet édes igáját, fiatal nejevel útra két új hazájába Amerikába. Vele megyen a városunkba tartózkodott és Nyiregyházaán megnősült Kályha János szintén amerikai birtokos hazánkfia és Kovács János amerikai ev. ref. lelkipásztor és családja. A társaság, illetve a három család Budapestben találkozott s aztán mennek a hosszú, nagyon hosszú útra s túl az óceánokon, egymástól ismét elválva, megyen ki-ki a maga otthonába!

Halálozás. Polgár Huszár József, háztulajdonos és bormérő e hó 18-kán d. e. meghalt 76-dik évében. Az öreg ur egyike volt a legnépszerűbb egyéneknek s homokkertsori házában a jó barátai adtak egymásnak találkozó napról napra. Híres is volt az „Öreg huszár”-hoz címzett borivó az egész városban s még a legnagyobb vendéglőkben sem mérték annyi bort ki, mint abban a kis korcsmában. Büszke is volt a jó öreg ur hirtvére és nagyon kedvelte vendégeit, a kik a társadalom jobb köreiből kerültek ki. Sokszor szenvedett lábfejében, de végre is a gyomorrák vetett életének véget. — Nagy közönség jelent meg a temetésén, melyet Dankó Mihály temetkezési intézet tulajdonos rendezett igen figyelmesen s K. Tóth Kálmán ev. ref. lelkész mondott fölötté igen szép gyászbeszédet. — A jó öreg urat a Kossuth-utcai temetőben tették örök nyugalomra. — Béke poraira!

Eljegyzés. Sinay Gyula közkórházi irnok eljegyezte Lukács János borfogyasztási hivatalnok leányát Mariskát.

Huszonöt forint és a vessző. A kir. ügyészség megkereste Debreczen városát, hogy a rabmunka céljaira fűzfa vesszőket engedjen át az ügyészségnek. A város erre nézve úgy határozott, hogy 25 frt díjért készségeen bocsátja rendelkezésre az ügyészségnek a megkívántató fűzfavesszőket. Részünkről — többször kifejtett álláspontunkhoz képest helyesnek találjuk ez intézkedést, mert megvalósul általa a debreczeni iparosok óhaja, hogy a rabok csupán oly munkát végezzenek, amelylyel ne csinalhassanak nekik káros konkurencziát.

Eszküvő. E hó 26-án esküszik örök hűséget Freytag Ferencz budapesti törvényszéki tisztviselő Gönöczy Marikával, Gönöczy Endre helybeli városi tisztviselő bájos és kedves leányával. Az esketést Hajdu Zsigmond ev. ref. püspöki titkár végzendí.

Az új házszám táblák díjjai. A város új házszámolásának végső akkordja végre fülünkbe csendült. Az elmúlt heti tanácsülésen Vecsey Imre tanácsos javaslatot tett az iránt, hogy az új házszám táblákért házáunktól járó 1 frt 25 krnyi illetéket a háztulajdonosoktól szedesse be. A tanács ebből folyólag rendeltetett az ki a polgári biztosoknak, hogy a város összes házait a nyugtákkal járják föl és szedjék be a házszám táblákért járó díjokat. A pénz beszedésére záros határidőül 1898 decz. 31-dikét tűzték ki, mely időn túl a be nem folyt összegeket közigazgatási úton hajtják be a hátralékos háztulajdonosoktól. — Megemlítjük itt a háztulajdonosok tájékozására, hogy az 1 frt 25 krnyi illetékben csupán az ő számtáblájuk után járó illeték rejlik, mert a középületek és utca nevek tábláinak költségét maga a város fedezi.

Országos vásárunk. Nagy-boldogaszony napi országos vásárunk következőleg tartatik meg: 1898. aug. 8-9. hétfő, kedd és 10. szerda: bór, gyapjú, méz, dió stb. továbbá toll, iparcikk, gabonamétek és mindenféle terményvásár. Aug. 11-12. csütörtök, péntek: juhvásár. Aug. 13-14. szombat, vasárnap: sertésvásár. Aug. 14-15. vasárnap, hétfő: lóvásár. Aug. 15-16. hétfő, kedd: baromvásár.

Székely fiuk Debreczenben. Az erdélyi határszélelől székely fiukat hoznak ide, hogy hogy megmentsék őket az oláhosodástól és itt a városban hazafias, szorgalmas magyar iparosokat neveljenek belőlük. Erre vonatkozólag kértünk föl a következő sorok közlésére: Felhívás. A marosvársárhelyi ipar és kereskedelmi kamara a miniszterium támogatása mellett nagy tevékenységet fejt ki arról, hogy a Romániával határos székelyföldi legálább elemi iskolákat jó sikerrel végzett szegénysorsu fiukat az ország különböző vidékeire mint iparostanulókat helyezze el, hogy belőlük derék, jó iparosok neveltsenek, másrészt pedig, hogy a Romániába való kivándorlástól a hazába visszatartassanak. Ilyen fiuk már többen helyeztetek el Debreczenben is az iparoskör közvetítése mellett s mondhatni mindanyian jóravalóknak bizonyultak. Most, augusztusban ismét helyeztetnek el ilyen fiuk. Azért felhívjuk azon jó műhelyvel bíró iparos társainkat kik ilyen székely fiukat tanonczokul felvenni óhajtanak, hogy ebbeli óhajukat az iparoskör elnökségénél legfeljebb augusztus 10-ig bejelenteni sziveskedjenek. Debreczen 1898. Szerli iparoskör elnök.

Kerékpárosaink Nyiregyházaán. A szóni a kérdést! Él, erősen él. A multkor nagy csapás debreczeni kerékpáros egyesület vasárnap jul. hó 17-én.

kén viszonzta a nyiregyházaai társaság látogatását. Három csoportban huszonnyolcezen rándultak át Lasz gallner Kálmán elnök vezetése mellett részint kerékpáron, részint vasuton, részint Tóglásig kerékpáron s onnan vasuton. — A társaságban hölgyek is voltak: Bognárné, Luxné urnők, Lasz gallner Elza, Lux Olga, Lasz gallner Nóra, és Bognár Matild; ez utóbbiak hármán kerékpáron mentek Tóglásig. A nyiregyházaai rendkívül szivesen, páratlan vendégszeretettel fogadták a debreczenieket. A hölgyeket óriási virágcsokrokkal lepték meg. Gazdag villásreggeli után kerékpáron megtekintették a várost s délben ugyancsak kerékpáron a Sóstó fürdőre vonultak ki, ahol lucullusi bankettet rendeztek tisztelőikre, melyben résztvettek Nyiregyházaa notabilitásai, élükön a polgármesterrel és a város osz. képviselőjével. Volt sok toaszt, délután táncz a Benczi muzsikája mellett. A debreczeniek nagy része az esti vonattal tért vissza.

Füüdöz debreczeniek. A kánikula immár elérkezett, de a meleg még mindég bujkál valahol. Két nap óta olyan hűvös van megint, hogy szüreti időnek is beillenek. hanem azért a publikum tartja magát hűségesen a kalendáriumhoz és fűüdözik rendületlenül. A szerkesztőségünbe érkezett fűüdoi jelentések szerint az eddig közlötökön kívül Debreczenből ismét sokan érkeztek Bártfára és más fűüdoikre. Huzly Louis, Scherz Aladárné s családja, Bosznay Gabriella, Weisz Sándor, Vecsei Viktor, dr. Tüdös Jánosné, dr. Tüdös Kálmáné; a közel vidékről pedig Görömbe Péterné s leánya Nagy-Kálló, dr. Klein Józsefné H.-Böszörmény, Bugler Zs. Eszter, dr. Debreczeni Lajosné, Simon Aladárné Karczag, — Schwarz József és Klein K. és leánya H.-Böszörmény, Ezy Adolfné, Ohrntein Dezsóné, Klein Józsefné, H.-Szoboszló. — Továbbá Tátra-fűüden nyaral Kardos László és Molnár Ferencz.

Képes levelező-lapokat gyűjtők figyelmébe. Mindazok, akik gyűjteményüket csekély anyagi áldozatok árán érdekes példányokkal gyarapítani óhajtják, lépjenek be tagul az „Internationaler Verband für Ansichtskarten-Sammler“ egyletbe, melynek jelenleg, rövid fennállása dacára már 600-nál több tagja van, a világ minden részében. — Minden tag ingyen kapja az egylet által kiadott havi szak-folyóiratot. Mutatványszámmal szolgálunk. Tagsági díj 1 óra 15 k., mely egy félve előre fizetendő, — beiratási díj 30 kr., mely azonban csak egyszer lesz számítva. Jelentkezések intézenők; Gondos Ignác Nagy-Kanizza, mint fenti egylet magyarországi bizalmi férfához.

Rövid hírek. Kecskemétről egy bizottság jött városunkba a városi törzsménes megnéze véget; így másik bizottság meg Szathmárról jött a vágó hid megtekintése végett Csúrka János helybeli polgár élete 76-ik évében elhunyt. Hivatalos körut. A m. kir. belügyminiszterium egyik titkára dr. Podhorszky László hivatalos körutat tesz az országban a rendőri bejelentési hivatalok némely irányu eljárásának megismerésére. A miniszter ugyanis az iránt érdeklődik, hogy miként tartatnak nyilván a külföldről bejövő idegen illetőségű egyének és főkép munkások. E czéliből érkezett Debreczenbe Podhorszky, ki Simonffy Imre kir. tanácsos polgármesternél, majd Bo czkó Sámuel r. főkapitány-nál tett látogatást és együtt jelentek meg a r. bejelentési hivatalnál, ahol is egyes kérdéseire a feleletet meg is kapta. Nálunk az ilyenek névsorát betérjesztí a r. bejelentési hivatal r. főkapitányhoz és aztán a kerületi kapitányok intézkednek dolgaikban. E gészségesek a lovak. Három nap óta lóvizitáció volt a város istállójában. Megvizsgált négyezer ló közül egy sem volt olyan amelyiknek valami baja lett volna. A gyakorlatra keresztül utazó huszárszázadokak tehát bátran beszállásolhatják Debreczenbe. M ó d o s i t o t t a l a p s a b á l y o k. A debreczeni csizmadia-árucesarnok módosított alapszabályait a debreczeni kir. törvényeszk f. é. 10433 k 1808. sz. végzésével jóváhagyta. Az új alapszabályok szerint egy üzleti rész-jegy értéke 150 forintban van megállapítva. Tűz. Pénteken hajnalban a homok-u. tűz volt. Erben Edéné fából épült ólja és kamarája ösmeretlen okból kigyuladt s leégett. A kivonult tűzörség, a tűz továbbterjedését megakadályozta. † Orosz László karczagi gyógy-szerész életének 32-ik évében Debreczenben elhunyt. A boldogultat folyó hó 23-án szombaton délután 5 órakor temetik a fűvészek-utcai 8-ik számú háztól.

Szerkesztői üzenetek.

K-a R-a urnőnek Helyben. Köszönjük nagyságod szivesességét. Siettünk a közléssel.
K-y E-a k. a.-nak Huszt. A közleményt vettük s jövőre közöljük. A lap iránt intézkedtünk, Óhajtatása többi részét nagy sajnálatunkra nem teljesíthetjük. A részletek lehetetlen azt megtenni!
Ny. K-es R-a a urhölgynek Miskolc. Nagyon megörültünk a kedves küldeménynek. Siettünk is felhasználni. A levél sorai meg egészen elbájoltak bennünket. Laptulajdonosunknak jól esett a szives megemlékezés, valamint a többi uraknak is. De meny-nyire meg volt illetőve a barátságos figyelemről a mi kétségeltlenül igen tehetséges eljárónk József ur! Köszönettel és hálával köszönjük meg a közlést! Él, erősen él. A multkor nagy csapás debreczeni kerékpáros egyesület vasárnap jul. hó 17-én.

neteket nélkülözö jobb hazába és e miatti bánatában 21 nap mulva - házasságra lépett. Nagyon megszokta az élet keserűségeit, hát újra felvette Hyemen rózsalánecát. Becses nejét a lapban meg nem jelent s fel nem tüzelt zöld versek több kilónyi tisztos csomag-jával lepte meg — nászajándékol.

S. K. Nem a mi lapunkba való.

Kiadótulajdonos: **Zicherman Herman.**

NYILTÉR.

Selyem damaszt 75 krtól

14 frt 65 krig méterenként, — valamint fekete, fehér és színes **Henneberg-selyem** 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként, — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak** postabér- és vámmentesen, valamint házhoz szállítva, — **mintákat pedig postafordultával** küldenek, **HENNEBERG G. selyemgyárai** (es. és k. udvari szállító) **ZÜRICHBEN.** — Magyar levelezés. — Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Vese, húgyhólyag, húgyvezeték és központi idegek ellen, továbbá a légző és emésztési szervek hurutos bántalmainál, orvosi tekintélyek által ajánlott.

Lithion-forrás

Salvator

sikerrel rendelve lesz.

Húgyhajtó hatása!

Kellemes ízű! Könnyen emészthető!

Kapható ásványvízkezelőtelepeken és gyógyszerüzletekben. A Salvator-forrás Igazgatósága Eperjesen.

MINDENNYIT KAPHATÓ 77 KITIINTETŐ ERTELMEZŐ ÁRÁK

LEGYONMÁBB MINOSÉG

CHOCOLAT SUCHARD

NEUCHÂTEL (SCHWEIZ).

CACAO

KÖNNYEN OLDHATÓ KAKAO

A ki egyszeri bekenés által szabadon levő fakerítést egyszerű biztos módon a rothadás és gombaképződés ellen éveken át megóvni akarja, használja a több mint 20 év óta kitűnőnek bizonyult

Carbolineumot

— PATENT AVENARIUS —

és óvakodjék a bevásárlásnál az értéktelen utánzatoktól.

Magyarázat ingyen és bérmentve.

Carbolineumgyár R. Avenarius

Bécs, III. Hauptstrasse 84.

Egyedüli főraktár Debreczen és vidékére: **GANOFZSKY LAJOS** fűszer-, anyag-, festék- és magkereskedő úrnál Debreczenben, Kossuth-utca elején.

(9—10.)

HIRDETÉS.

Egy, a kényelemnek minden tekintetben megfelelő, teljes beépítésekkel, vízvezetékekkel ellátott

úri nyaraló villa,

mely a város közelében a nagyerdei alléde soron fekszik — szabad kézből eladó.

Értekezhetni Simonffy István megbízott ügyvédnél. (Piacz-utca 79. sz.)

(185.) 1—3.

ZICHERMAN H. ELSŐ HIRDETÉSI IRODÁJA,

Gróf Dégenfeld-tér 3. sz. (ezelőtt Rózsa-tér).

156-dik számú telefon állomás.

KIADÓ LAKÁS. Péterfia-Ajtó-utcán három szoba, konyha, kamara és egy különálló udvar-kerttel együtt igen jutányos áron nov. 1-től kiadó. — Bővebbet irodámban. (T.)

Ebesi föld 7 nyilas tanyával folyó év augusztus 1-től kezdve kiadó. (444.)

Kiadó fűszerüzlet. Csapó-utcai részen lakással együtt kiadó. (85)

Bérbe kerestetik több évre a város közelében fekvő kertekben (főképen a Liba-Sesta s ehez hasonló közel fekvőkben) egy lakható házzal és szükséges melléképülettel ellátott gyümölcsös kert vagy telek. — Bővebbet a kiadóhivatalban. (546.)

Kiadó lakás. 5 szoba, konyha, kamara hozzátartozókkal együtt — minden órán kiadó (498)

Az ezen rovatokban közlötök iránt felvilágosítást ad s egy ily közleményt 25 kr előlegesen lefizetés mellett, felvesz és közléstesz.

Pályázati hirdetmény.

A vezetésem alatt álló m. kir. vinczellériskola növendékeinek 1898. évi december 1-től két, esetleg három egymásután következő évben való élelmezése elvállalására pályázatot nyitok.

A növendékek száma 20 körül szokott állani; és egy-egy növendéknek élelmeztetése egyszerű fehér és ágynemű, mosással együtt személyenként és havonként 12 frttal irányoztatott elő. Biztosítékul 10% teendő le a iskola pénztáránál.

Közelebbi felvilágosítások és esetleges személyes tájékoztatás alantírt igazgatóságnál nyerhetők, hova a kellően felszerelt (felbélyezett) ajánlatok folyó évi szeptember 1-ig nyújtandók be.

Tarcalon, 1898. július 20-án.

A m. kir. vinczellériskola igazgatósága:

Kosinczky igazgató.

(383.) 1—2.

Teljesen ártalmatlan Antiseptikus és higienikus

Hölgy-óvszer.

Teljes biztos hatással, használatban kíméletes és nem kellenek többé somminemű gyöngédtelek és ártalmas gumi- vagy spongyacikkok. 1 doboz (12 db) 1 frt 50 kr. pontos használati útmutatással 1 frt 75 kr. előleges beküldése után bérmentve.

Kapható a feltalálónál **LÁSZLÓ JÓZSEF** gyógyszerésznél Maros-Ujvár. (Erdély.) Budapesti főraktár: **Török József** gyógyszerész, Kerpel, Fehérsas gyógyszerár Lipót-körút 28. sz. Bárhová diszeret szétküldés. (Telefon 3617) Czélszerű és kíméletes. (121) 4—30

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller

Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves készítmény ellentét az idő megpróbáltatásnak, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájda- lomszültető bebiztosítást alkalmazzák küszvényes, csúszás, tagszűkület és megüledésekkel és az orvosi által bebiztosították is mindig gyökérben rendelték. A Richter-féle Horgony-Pain-Expeller, gyökér- és ízületi fájdalmat, elhagyás alatt, nem ittós szor, hanem igazi népszerű házi-szer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányoznia. 40 kr., 20 kr. és 1 frt. üvegekben árban majdnem minden Szegesvártól kezdve minden városban, főként: Török József gyógyszerésznél Budapestben, Liba-vásárcsokalmával igen olcsóan legyűnk, mert több kiskereskedő is ártalmazt van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” vélyű és Richter cégjelzővel ellátott, nem valódit utasítsa vissza. RICHTER F. AD. és társa, es. és k. ir. udvar szőlők, RUDOLSTADT.

Kiadó magtár.

A timár-társulat Hunyadi-utca 1-ső szám (Kisvárad-utca 2093-ik sz.) alatti házánál, mintegy 7 méter széles, 24 méter hosszú. eddig magtárnak használt helyiség akár magtárnak, akár raktárnak folyó év Augusztus hó 22-diktől egy vagy több évre is, haszonbérbe kiadó.

Értekezni lehet Ekli Gábor elnök úrnál (Péterfia-utca 36-ik szám alatt).

(1—3)

(104) 9—30.

(298.) 32—?

DUNLOP PNEUMATIC

(128.) 1-26.

Különlegesség:
Polkák, bolhák, konyhai
kártevő férgek ellen.
Mely élősdi ellen, a házi állatokban.

Zacherlin

Csodálatra méltó a hatása! Megöl mindenféle rovar

meglepő biztossággal és kiirtja a sok férget biztosan és gyorsan úgy, hogy semmi nyoma nem marad. Azért dicsérik is az egész világon. Milliók és milliók veszik is. Ismertető jele: 1. a lepecsételt üveg; 2. a „Zacherl“ név.

Kapható Debreczenben:

Csanak József,	Havas József,	Leidenfrost Gy.,	Roth Antal,
Csicsó Lajos,	Hirsch Miklós,	Lusztig Károly,	Rothschneck V. Emil,
Czegléd Józsefné,	Király János,	Mayer József,	Róza Lajos
Deutsch Albert,	Klein Bernát,	Parti Ferencz,	Szabó Zsigmond,
Félegyházi János,	Kohn Testvérek,	Radeczky József,	Szentkirályi Tivadar,
Francisc és Jóna,	Kohn Lajos,	Roth Ignác,	Térey József,
Fritsch Károly,	Kontsek Géza,	Rickl József Zelmos,	Tóth Kálmán,
Ganovszky Lajos,	Kovács Mihály,	Rosenfeld R.,	Tóth Sándor,
Geréby Fülöp,	Kun József,	Rosenthal Dániel,	Varga Lajos,
			Váray János.

Berettyó-Ujfaluban: ifj. Weiszberger Ignác.
Er-Mihályfalván: Gross Hermann, Lévy Vincze, Kulcsár Gyula, Pollák Móríc.
Hajdu-Böszörményben: Gemeinbeck József.
Hajdu-Nánáson: Schlachta János.
Hajdu-Szoboszlón: Körner Béla.
Tisza-Füreden: Schön Jakab, Weiszman József uraknál.

(52.) 8-10.

HERMANN KRAUS

Bécs II. Haidgasse 3.

Legolcsóbb
óra, arany-

és
ezüstárú áruház.

Árjegyzék bérmentve ingyen.
(118.) 6-13.

Épen most érkezett Leidenfrost Gyulának a

(129.) 1-4.

380. szám.

Árlejtési hirdetmény.

A debreczeni m. kir. mentelep eperjesi, debreczeni turia-remetei, rimaszombati és szatmár-németi-i osztályánál elhelyezett katonai legénység és ménállomány részére 1898. évi november hó 1-től 1899. október hó végéig szükségrendő takarmány és egyéb cikkek biztosítása tárgyában f. évi augusztus hó 30-án délelőtt 10 órakor írásbeli zártajánlatok tárgyalása ezen mentelep számvevői irodájában megtartatni.

A szállítási feltételek úgy a nevezett irodában, mint az egyes teleposztályoknál megtekinthetők.

Az ajánlatok szerkesztésére vonatkozólag felhivatik az érdekeltek figyelme a hatóságilag kifüggesztett árlejtési hirdetményekben foglalt mintára.

Debreczen, 1898. évi július hóban.

A debreczeni m. kir. állami mentelep parancsnoksága.

(129.) 2-2.

(Bgm.)

Eladó birtok.

A Mihálydi határban 560 holdas tagbirtok, továbbá a martonfalvai határban szinte egy 830 holdas tagbirtok, mindkettő Szabolcsmegyében, eladó.

Vevők értekezhetnek **Ujfalussy Endre** tulajdonossal Martonfalván, u. p. H.-Vámospércs. (126.) 3-3.

6593.
1898.

Árverési hirdetmény.

Debreczen sz. kir város tanácsa részéről ezennel közhírré tétetik, hogy:

1. a „Bégány“ csapszék az 1899. évi január hó 1-től 1901. december 31-ig terjedő három (3) évre;
2. a „Csicsogó“ csapszék a mézszárszékkel együtt az 1899. év január hó 1-től 1901. december 31-ig terjedő három (3) évre;
3. a „Cserepes“ csapszék az 1899. január 1-től 1901. december 31-ig terjedő három (3) évre;
3. a honvéd lovassági laktanya mellett levő „Spitzer“-féle sátonak Lövy Bernát által birt része része az 1899. évi január 1-től 1901. december 31-ig terjedő három (3) évre; a f. 1898. év augusztus hó 10-ik napján délelőtt 9 órakor a városház kistermében megtartandó nyilvános árverésen bérbe kiadatni fognak.

Az árverési feltételek a számvevőségénél a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Árverelni akarók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át készpénzben bánatpénzül az árverelő bizottság kezéhez letenni. — Debreczen, 1898. június 29-én.

(124.) 3-3.

A városi Tanács.

Árverési hirdetmény.

A néhai Riesz Károly hagyatéka ellen nyitott csődügynben a leltározott és összesen 270 frt 57 krt tevő activ követelések, a csődválasztmány határozata folytán — az itt kitüntetett összeg szerinti kikiáltási árban készpénz fizetés mellett Dr. Berger Andor ügyvéd csődválasztmányi jegyző közben jöttével, nyilvános árverésen eladatnak anuak határozott kijelentésével, — hogy ezen activ követelések a 270 frt 57 kr kikiáltási áron alól is eladatnak, és hogy ezen csődtömeg ezen követelések valóságos fennállása és behajthatóságáért szavatosságot nem vállal.

Az árverés az 1898. évi július hó 26-dik napján délután 2 órakor a királyi törvényszék árverési termében fog megtartatni, — ez alkalommal a fenti követelésekre vonatkozó leltári kivonat venni szándékozók által megtekinthető lesz.

Kelt Debreczen, 1898 július 20.

Dr. Kálmánchelyi József
csődtömeggondnok.